

En l'Assemblea de Procés Constituent de dissabte 25 de juliol es decideix, amb el 60% dels vots, que no hi haurà confluència amb Catalunya Sí que es Pot, i per l'altra, que la formació no explorarà un acord amb la CUP i tampoc concorrerà a les eleccions. Compartiu aquestes decisions?

—Les comparteixo totalment. Sobre les raons per les quals no ha estat possible aquesta confluència més àmplia de les esquerres, hi ha hagut diversos factors. La gènesi ve d'una assemblea de Procés Constituent del 14 de juny, en la qual s'havia d'analitzar quina era la nostra postura davant del 27S. Durant l'assemblea, Teresa Forcadès va proposar anar a una confluència amb tota l'esquerra catalana rupturista, una tesi plenament coincident amb allò que havíem dit quan ens vam presentar el 2013. Apostàvem per una unió amb la CUP i ICV-EUiA, més Podem, que ha aparegut després.

—Tenint en compte el caràcter plebiscitari del 27S i que Podem i ICV-EUiA no aposten per la independència, al mes de juny no era innocent pensar que la CUP renunciaria a la seva essència nacional?

—Nosaltres no ho havíem descartat, és més, totes aquestes forces polítiques van ser-hi, a l'assemblea del 14 de juny, també la CUP. Sabíem que era difícil, però no desesperàvem en l'intent, que coincidia amb la nostra idea fundacional. Potser era naïf i ingenu, sí, però vam fer aquesta aposta. Aleshores va tenir un 73% del suport de l'assemblea, mentre que l'altra proposta, anar amb la CUP, va tenir el 27% dels vots. Després vam convocar una reunió amb aquestes forces polítiques, i finalment es va fer i, ara sí, es va veure que efectivament això no seria possible. La CUP va dir, com ja se sabia, que ja tenia el seu projecte i que es presentava pel seu compte. Aleshores vam iniciar una negociació per a la confluència amb Podem i ICV-EUiA.

—Aquesta confluència a mitges no trencava l'esquema de Forcadès i el mateix manifest fundacional de Procés Constituent?

—Sí, perquè deixava de banda una formació substancial dins del procés, la CUP, i un 30% dels adherits de PC. Tanmateix, vam continuar durant les darreres setmanes amb les negociacions

ARCADI OLIVERES

«En la confluència d'esquerres ha fallat la ideologia i l'organització»

Arcadi Oliveres (Barcelona, 1945), economista i activista, és un dels fundadors i líder de Procés Constituent. En aquesta entrevista explica les raons per les quals el partit no es presenta amb Catalunya Sí que es Pot i per què no es presenta en solitari el 27S.

*Entrevista de Gemma Aguilera
Fotografia de Jordi Play*

per a la confluència, però van sorgir d'altres problemes d'organització.

—Quina mena de problemes?

—Hi havia un manifest inicial en el qual vam intentar influir perquè escurés al màxim cap a la independència, però és evident que no totes les forces polítiques volien ser tan clares, ni tan sols en una convocatòria d'un referèndum. Això ja va provocar un cert descontentament, que es va sumar a les qüestions organitzatives vinculades al grup parlamentari. En definitiva, en la confluència d'esquerres ha fallat la ideologia i l'organització.

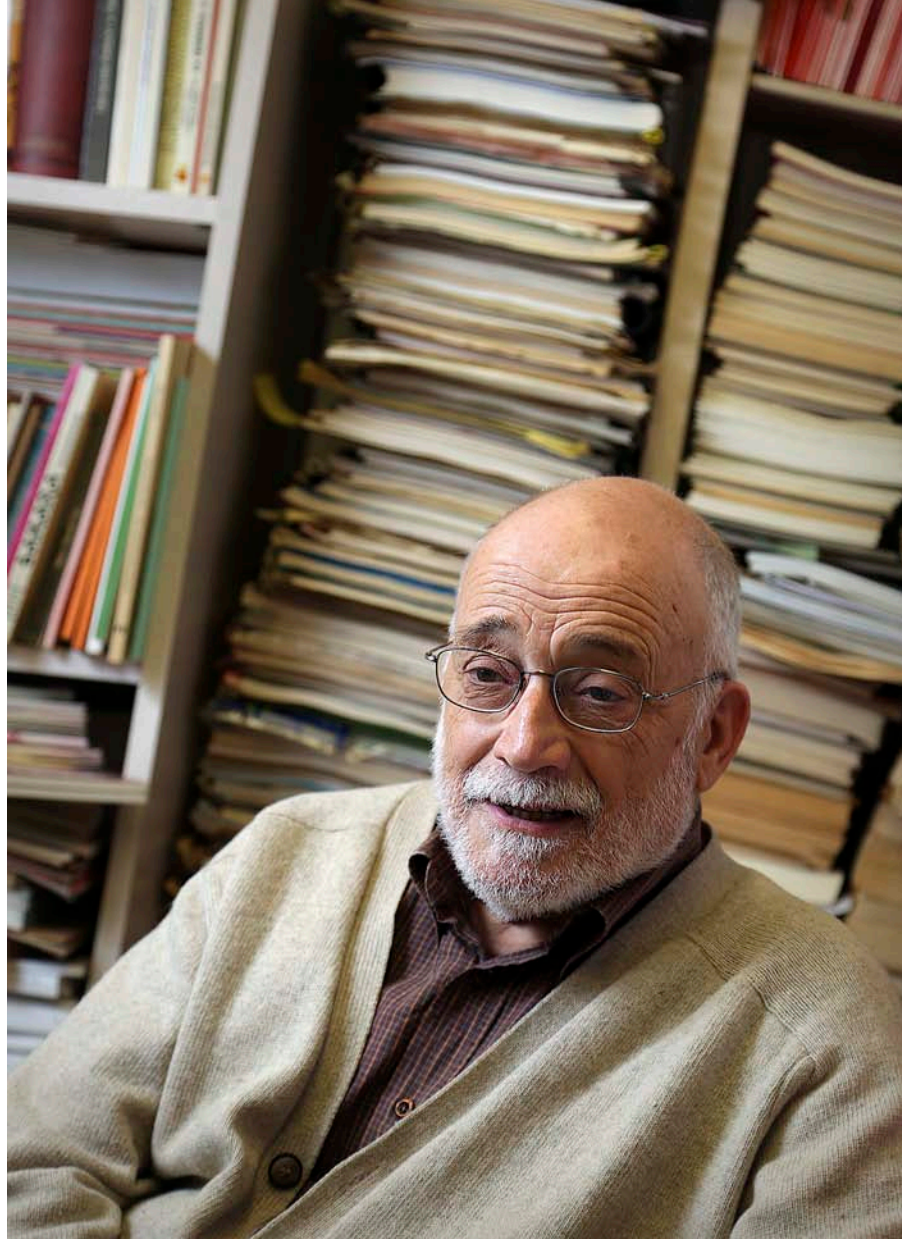
—A vostè se li va proposar ser el cap de llista de la coalició, que no és poc.

—Vaig rebutjar-ho molt aviat, però per altra banda, en aquesta llista només hi havia inclosa una o dues persones de Procés, una quantitat relativament

petita. Però el que més ens preocupava no eren les quotes, sinó que es marcava Joan Coscubiela com a portaveu parlamentari, que és qui té més força i el poder real, i això ja dificultava la nostra capacitat d'influir, perquè a més a més s'imposava l'obediència de vot. Si els altres companys de coalició decidien una cosa, els nostres diputats havien de votar sempre el mateix. Això no ens va agradar, perquè ens podia col·locar en una situació molt difícil pel que fa al procés i la independència.

—Abans que Procés Constituent celebrés la seva assemblea per decidir la seva posició, Catalunya Sí que es Pot ja s'havia presentat i havia escollit candidat. Donaven per fet el no?

—Suposo que sí. Pel que fa a nosaltres, ja teníem una part de gent que

mostrava inclinació per la CUP, en segon lloc, el nostre projecte era unitari i sense la CUP quedava força clar que no era possible, i finalment, les condicions negociadores no ens agradaven. Quan vam sotmetre a votació la confluència, un 60% va dir que no.

—Si s'hagués ofert a Teresa Forcadell el número 1 de la llista, les coses haurien anat d'una altra manera?

—No, perquè la Teresa també veia clars els impediments, no és només una qüestió de quotes. Hauria pogut ser diputada i anar fent la seva feina. És una qüestió de concepte, d'opció política. El 9N nosaltres vam fer campanya pel Sí-Sí, i aquesta coalició no pren aquest camí. Per tant, hi ha una clara diferència ideològica en l'eix nacional, i no crec que la Teresa, clarament independentista,

hagués lligat massa amb Catalunya Sí que es Pot.

—Procés Constituent no hauria encaixat més des del primer moment amb la CUP?

—No en sabem, de fer política! Sempre havíem pensat que el nostre missatge inicial de la unitat de l'esquerra rupturista podia ser vàlid, i potser vam plantejar malament l'assemblea per no tenir tan en compte el 30% de la gent que volia un acord amb la CUP. Però els partidaris de la CUP no han pas marxat de Procés, segueixen actius, no hi ha hagut trencament. Potser quan vam veure que la CUP es despenjava, hauríem d'haver-ho aturat. Segurament ens va faltar unitat política per fer-ho. Potser si ho haguéssim pensat abans, hauríem pogut trobar ponts d'acord amb la CUP,

però el cert és que tampoc estaria en la nostra línia d'unitat total de l'esquerra.

—A més de no participar a Catalunya Sí que es Pot, es va decidir no concórrer a les eleccions.

—Hem tingut durant més d'un mes cinc persones negociant cada dia amb Podem, ICV i EUiA, fent molta feina, i ara sap greu que tots ells vegin que aquest treball no ha servit de res. Però anar sols tenia dos inconvenients: que trencava amb el nostre manifest fundacional, i per altra banda, que no tenim capacitat financera ni organitzativa. Vam pensar que no presentar-nos era l'opció que ens feia menys mal, i que d'alguna manera ens pot facilitar que en un futur puguem tornar a intentar bastir una candidatura. Haver dit no a Catalunya Sí que es Pot i no presentar-nos el 27S no vol dir que desapareguem, continuem treballant en totes les qüestions que ens preocupen sense descartar concórrer a unes eleccions.

—Què farà a partir d'ara Procés Constituent?

—Hem de fer debats interns per analitzar què hem fet mal fet. Eleccions, ja està vist que no en sabem fer! Però sí que hem fet alguna cosa prou bé... Per exemple, vam organitzar una jornada dedicada a les eleccions al Parlament europeu que va aplegar un miler de persones durant dotze hores! I en una altra ocasió vam fer una altra trobada sobre el TTIP i la Comissió Europea, que va aplegar sis-centes persones, i una trobada per analitzar les diferents constitucions que s'estan fent en països de tot el món. També hem sabut fer acords en eleccions municipals, en què en alguns municipis hem fet acords amb MES, amb la CUP o Barcelona en Comú.

—Procés Constituent recomanarà el vot a alguna de les candidatures el 27S? Junts pel Sí és una llista hostil per a vostè?

—Dins de Procés Constituent hi ha molta gent que pot donar-hi suport. De fet, gairebé un 30% era favorable a l'aliança amb Junts pel Sí, i dels que no van venir a l'assemblea segur que també n'hi ha. Però el nostre esperit fundacional, que encara perviu, és l'aliança de les esquerres, per això vam estendre la mà a ICV-EUiA i a Podem. També hi haurà molta gent que s'inclinarà per votar aquesta coalició d'esquerres, i d'altra gent votarà la CUP. ●